

พระราชกฤษฎีกา

เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
สมาชิกวุฒิสภา และกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๖๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทน
อย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ และมาตรา ๑๙๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์
ตอบแทนอย่างอื่นของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา
ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๓) พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

(๔) พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๕) พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๖) พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๗) พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๘) พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินสวัสดิการรักษายาบาล” หมายความว่า เงินชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในเรื่องการตรวจสุขภาพประจำปี การรักษายาบาลกรณีอุบัติเหตุฉุกเฉิน และการรักษายาบาลในสถานพยาบาล

มาตรา ๕ ให้ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มเป็นรายเดือนตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาทำพระราชกฤษฎีกานี้นับแต่วันเข้ารับหน้าที่

ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เมื่อได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งดังกล่าวแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา แล้วแต่กรณีอีก

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีด้วย เมื่อได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในฐานะรัฐมนตรีแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก

มาตรา ๖ เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงตามวาระ ให้ประธานและรองประธานวุฒิสภาได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มเป็นรายเดือนตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ต่อไปจนถึงวันก่อนวันเลือกประธานและรองประธานวุฒิสภาใหม่

สมาชิกวุฒิสภาซึ่งสิ้นสุดสมาชิกภาพตามวาระและอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ต่อไปจนถึงวันก่อนวันที่มีสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่ และให้ได้รับค่าพาหนะในการเดินทางมาประชุมวุฒิสภาและคณะกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

มาตรา ๗ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาได้รับค่าพาหนะในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่อยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาเฉพาะการเดินทางครั้งแรกเพื่อมาเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ

เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลง ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาได้รับค่าพาหนะในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่อยู่

ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมาใช้บังคับแก่ค่าพาหนะในการเดินทางตามมาตรานี้โดยอนุโลม โดยให้ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง

มาตรา ๘ เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาได้เข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแล้ว ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดใบเบิกทางโดยสารรถไฟรถยนต์ประจำทาง และเครื่องบิน ให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพื่อใช้ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่

ใบเบิกทางโดยสารรถไฟและรถยนต์ประจำทาง ให้มีผู้ติดตามได้หนึ่งคนในชั้นเดียวกัน

มาตรา ๙ ในการเดินทางมาประชุมรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเดินทางโดยพาหนะส่วนตัวมีสิทธิได้รับเงินชดเชย

เป็นค่าพาหนะในการเดินทางในกรณีมิได้ใช้ใบเบิกทางตามมาตรา ๘ ตามอัตราที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดสำหรับทางราชการ ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งอยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ให้ได้รับเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในการเดินทางจากอำเภอในจังหวัดอันเป็นที่ตั้งอยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาตามระยะทางที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาได้แจ้งไว้ครั้งแรกต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานดังกล่าวได้คำนวณระยะทางตามเส้นทางที่สั้นและตรงของกรมทางหลวง หรือกรมทางหลวงชนบท แล้วแต่กรณี เพื่อเบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในการเดินทางนั้น

(๒) ในกรณีที่เป็นการเดินทางจากถิ่นที่อยู่ไปยังสถานที่ที่ใช้ใบเบิกทางโดยสารรถไฟ รถยนต์ประจำทาง และเครื่องบิน และจากสถานที่ที่ใช้ใบเบิกทางโดยสารรถไฟ รถยนต์ประจำทาง และเครื่องบิน มายังรัฐสภา ให้นำความใน (๑) เกี่ยวกับการได้รับเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในการเดินทาง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สำหรับการเดินทางกลับภายหลังเสร็จสิ้นการประชุมรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่งเกี่ยวกับการได้รับเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในการเดินทาง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการสภาผู้แทนราษฎร กรรมการวุฒิสภา กรรมการรัฐสภา และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ที่มีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมติของคณะกรรมการ ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ และให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง

มาตรา ๑๑ เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการ ให้กรรมการสภาผู้แทนราษฎร กรรมการวุฒิสภา กรรมการรัฐสภา และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งสถานที่ที่ใช้ในการประชุมคณะกรรมการได้รับค่าพาหนะในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งอยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งสถานที่ที่ใช้ในการประชุมคณะกรรมการ และเมื่อการประชุมคณะกรรมการได้สิ้นสุดลงเป็นรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุม ให้ได้รับค่าพาหนะในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งสถานที่ที่ใช้ในการประชุมคณะกรรมการกลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งอยู่ โดยให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวมาใช้บังคับแก่การเดินทางไปราชการต่างประเทศของ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาโดยอนุโลม โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับนายกรัฐมนตรี รองประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับรองนายกรัฐมนตรี ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง

การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่จะมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ให้กรรมการสภาผู้แทนราษฎร กรรมการวุฒิสภา กรรมการรัฐสภา และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุมในอัตรารั้งละหนึ่งพันห้าร้อยบาท

ให้อนุกรรมการสภาผู้แทนราษฎร อนุกรรมการวุฒิสภา อนุกรรมการรัฐสภา และอนุกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุมในอัตรารั้งละแปดร้อยบาท

กรรมการตามวรรคหนึ่งและอนุกรรมการตามวรรคสอง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพียงครั้งเดียวในวันหนึ่งวันแต่ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการนั้นมีการประชุมในคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการคณะอื่นด้วยในวันเดียวกัน ให้ได้รับเบี้ยประชุมในวันนั้นไม่เกินสองครั้ง

มาตรา ๑๔ ให้ผู้ช่วยเลขานุการคนหนึ่งในแต่ละกรรมการซึ่งทำหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการรัฐสภาสามัญตามข้อบังคับการประชุมสภา ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุมในอัตรารั้งละหนึ่งพันบาท

ผู้ช่วยเลขานุการตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพียงครั้งเดียวในวันหนึ่ง

มาตรา ๑๕ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการรักษายาบาลในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งตามจำนวนที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

(๑) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาผู้ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับค่ารักษายาบาลตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาลหรือไม่ได้รับการช่วยเหลือค่ารักษายาบาลจากหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลหรือได้รับการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน และได้นำหลักฐานการสละสิทธิรับเงินดังกล่าวในระหว่างดำรงตำแหน่งมาแสดงต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

หลักฐานการขอเบิกเงิน การจ่ายเงิน หลักฐานการจ่ายเงิน รวมทั้งกรณีหลักฐานการขอเบิกสูญหายให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการนั้นโดยอนุโลม และให้นำใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลมาเบิกได้ภายในหนึ่งปีนับจากวันที่ออกใบเสร็จรับเงิน

มาตรา ๑๖ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแล้ว ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ ได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มเป็นรายเดือนตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๑๗ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสิทธิได้รับการประกันสุขภาพกลุ่มในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับการประกันสุขภาพของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ยังคงได้รับการประกันสุขภาพกลุ่มต่อไปจนกว่าสัญญาประกันสุขภาพกลุ่มจะสิ้นสุดระยะเวลาลงตามกรรมธรรม์

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงก่อนครบกำหนดระยะเวลาของสัญญาประกันสุขภาพกลุ่ม ให้สิทธิที่จะได้รับการประกันสุขภาพกลุ่มของสมาชิกดังกล่าวสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มของ
 ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา
 ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา

ตำแหน่ง	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)	เงินเพิ่ม (บาท/เดือน)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร	๗๕,๕๙๐	๕๐,๐๐๐
ประธานวุฒิสภา	๗๔,๔๒๐	๔๕,๕๐๐
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๗๓,๒๔๐	๔๒,๕๐๐
รองประธานวุฒิสภา	๗๓,๒๔๐	๔๒,๕๐๐
ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๗๓,๒๔๐	๔๒,๕๐๐
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๗๑,๒๓๐	๔๒,๓๓๐
สมาชิกวุฒิสภา	๗๑,๒๓๐	๔๒,๓๓๐

บัญชีอัตราสิทธิประโยชน์สวัสดิการรักษายาบาลของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

หน่วย : บาท

รายละเอียดค่ารักษายาบาล	จำนวนเงิน ไม่เกิน	หมายเหตุ
๑. การรักษายาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการ และเอกชน		
๑.๑ กรณีการรักษายาบาลผู้ป่วยใน		
๑.๑.๑ ค่าห้องและค่าอาหาร/วัน (ไม่เกิน ๓๑ วัน/ครั้ง) ค่าห้อง ไอ.ซี.ยู./ซี.ซี.ยู./วัน (สูงสุด ๗ วัน/ครั้ง)	๔,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐	- รวมค่าบริการการพยาบาล - ไม่รวมค่าผ่าตัด
๑.๑.๒ ค่ารักษายาบาลทั่วไป/ครั้ง	๑๐๐,๐๐๐	
ค่ารถพยาบาล	๑,๐๐๐	
๑.๑.๓ ค่าแพทย์ผ่าตัด/ครั้ง	๑๒๐,๐๐๐	- ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่าย ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องผ่าตัด เช่น ค่าแพทย์ผ่าตัด ค่าวิสัญญีแพทย์ ค่าใช้จ่ายอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์ ในห้องผ่าตัด ค่าเครื่องมือดมยา ค่าผ่าตัดด้วยกล้อง เป็นต้น
๑.๑.๔ ค่าแพทย์เยี่ยมไข้/วัน(ไม่เกิน ๓๑ วัน/ครั้ง)	๑,๐๐๐	
๑.๑.๕ ค่าปรึกษาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค/ครั้ง	๔,๐๐๐	
๑.๑.๖ การคลอดบุตร		
(๑) คลอดธรรมชาติ	๒๐,๐๐๐	
(๒) คลอดโดยการผ่าตัด	๔๐,๐๐๐	
๑.๑.๗ การรักษาทันตกรรม/ปี	๕,๐๐๐	
๑.๒ กรณีการรักษายาบาลผู้ป่วยนอก		
ค่ารักษายาบาลทั่วไป/ปี	๙๐,๐๐๐	- รวมถึงการรักษาภายใน ๑๕ วัน โดยไม่รวมกับค่าใช้จ่าย ทั่วไป
อุบัติเหตุ ฉุกเฉิน/ครั้ง	๒๐,๐๐๐	
๒. การตรวจสุขภาพประจำปี	๗,๐๐๐	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๙๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น จึงสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวโดยกำหนดให้ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มเป็นรายเดือนนับแต่วันเข้ารับหน้าที่ และปรับปรุงสิทธิในการได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเกี่ยวกับเบี้ยประชุม สวัสดิการรักษาพยาบาล และเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในการเดินทางโดยพาหนะส่วนตัวของบุคคลดังกล่าวให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้